



ΜΘ 25,31-46

## Παράδεισος καί κόλαση

Τό μάθημα αυτό θά μπορούσε νά ἀρχίσει καί νά τελειώσει μέ παιχνίδι, βλ. CD μέ ὑλικό. Γιά τό ξεκίνημα προτείνεται τό κρυπόλεξο, ἐνῶ στό τέλος θά μπορούσε νά συμπληρωθεῖ τό ἐλλιποσύμφωνο. Ἀφοῦ ἐντοπίσουν τά παιδιά στό κρυπόλεξο τίς λέξεις, μπορούν νά τίς ὁμαδοποιήσουν μέ βάση τό νόημά τους σέ δύο ὁμάδες. Διαχωρίζονται ἔτσι οἱ λέξεις οἱ σχετικές μέ τόν παράδεισο ἀπό τίς λέξεις τίς σχετικές μέ τήν κόλαση καί προχωροῦμε στήν ἀνάπτυξη τοῦ θέματος.

Γύρω ἀπό τό θέμα «**παράδεισος καί κόλαση**» ἴσως θά ἔχετε, παιδιά, διάφορες **ἀπορίες**. Συχνά ἀκοῦμε τούς ἀνθρώπους νά διατυπώνουν σχετικά ἐρωτήματα:

- ⇒ Στόν πλανήτη γῆ θά ὑπάρχει ἄραγε πάντοτε ζωή;
- ⇒ Ἄν καταστραφεῖ, δέν θά ὑπάρχει μετὰ τίποτε;
- ⇒ Τί γίνεται, σ' ἀλήθεια, μετὰ τόν θάνατο;
- ⇒ Οἱ νεκροί χάνονται γιά πάντα ἢ ὑπάρχει αἰώνια ζωή;
- ⇒ Ὁ παράδεισος καί ἡ κόλαση εἶναι παραμύθι ἢ πραγματικότητα;

τητα;

Ἡ τρίτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου, πού ὀνομάζεται **Κυριακή τῆς**

**Κρίσεως**, ζωντανεύει μπροστά μας τήν **τελική κρίση κατά τήν ημέρα τής Δευτέρας Παρουσίας** καί μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία ν' ἀσχοληθοῦμε μ' αὐτό τό ἐνδιαφέρον θέμα.

Πολλοί προσπάθησαν νά δώσουν ἀπαντήσεις καί ὑποστήριξαν διάφορες ἀπόψεις γιά τή ζωή μετά τόν θάνατο. Ποιός ὅμως μπορεῖ νά μᾶς πεῖ μέ βεβαιότητα τήν ἀλήθεια; Κανείς ἄλλος παρά μόνο αὐτός πού νίκησε τόν θάνατο, ὁ ἀναστημένος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Στήν Ἁγία Γραφή, παιδιά, στήν Παλαιά καί στήν Καινή Διαθήκη, βρίσκουμε ἑκατοντάδες προφητεῖες, πού ὅλες πραγματοποιήθηκαν. Μένει ἀκόμη ἀνεκπλήρωτη μόνο μία προφητεία τοῦ Κυρίου μας: ἡ προφητεία γιά τή Δευτέρα Παρουσία. **Ἄφου, λοιπόν, ὅλες οἱ ἄλλες προφητεῖες πραγματοποιήθηκαν, ἔχουμε τή βεβαιότητα ὅτι θά πραγματοποιηθεῖ κι αὐτή ἡ τελευταία προφητεία!**

Αὐτή τήν προφητεία ἀκούσαμε σήμερα στό **Εὐαγγέλιο τής Θείας Λειτουργίας (Μθ 25,31-46)**. Μέ λίγα λόγια (*ἄν ὁ κατηχητής τό κρίνει σκόπιμο, διηγεῖται τήν εὐαγγελική περικοπή μέ περισσότερα λόγια*) μᾶς ἀποκαλύπτει τά ἑξῆς:

☐ Ὁ Χριστός θά ξαναέρθει στή γῆ μας· ἐνδοξος αὐτή τή φορά, μαζί μέ ὄλους τούς ἀγγέλους του.

☐ Μπροστά του θά μαζευτοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί θά τούς κρίνει ἀνάλογα μέ τά ἔργα τους.

☐ Ὅσοι ἔζησαν στή ζωή τους μέ ἀληθινή ἀγάπη, ὅπως θέλει ὁ Χριστός, θά κληρονομήσουν τή βασιλεία του καί θά ζοῦν αἰώνια μαζί του. Ὅσοι ὅμως ἀδιαφόρησαν γιά τόν Χριστό καί τό Εὐαγγέλιό του πού κηρύττει τήν ἀγάπη, αὐτοί θά ἀπομακρυνθοῦν γιά πάντα ἀπό τόν Χριστό καί τούς δικούς του καί θά ζοῦν αἰώνια μαζί μέ τόν διάβολο καί τούς δαίμονες στή φωτιά τής αἰώνιας κόλασης.

◆ **Καί εἶναι, στ' ἀλήθεια, φωτιά ἡ κόλαση;**

Δέν θά εἶναι φυσική φωτιά. Ἀλλά πῶς νά δείξει ὁ Χριστός πόσο

θά ύποφέρουν οί κολασμένοι; Χρησιμοποίησε δύο παραστατικές εικόνες:

**α) τήν εικόνα τής άσβεστης φωτιάς**

Κάποτε στή Θεσσαλονίκη συνέβη ένα τραγικό γεγονός, πού τό έγγραφαν καί οί έφημερίδες: Μιά μητέρα βγήκε στό μπαλκόνι του σπιτιού της κρατώντας στήν άγκαλιά τό μωρό της. Δέν πρόσεξε όμως, γλίστρησε τό παιδί από τά χέρια της, έπεσε κάτω καί σκοτώθηκε. Άπαρηγόρητη έκλαιγε καί χτυπιόταν ή δύστυχη μάνα. Καί μέσ στά άναφιλητά της φώναζε: «Καίγομαι! Καίγομαι!». Δέν ύπήρχε φωτιά για νά τήν καίει, αλλά ένιωθε νά καίγεται μέσα σέ φλόγες πού δέν μπορούσαν νά σβήσουν.

**β) τήν εικόνα τής γέεννας**

Ή «γένενα» ήταν στά χρόνια του Χριστού μία χαράδρα έξω από τά Ίεροσόλυμα, όπου για ένα διάστημα γίνονταν άνθρωποθυσίες προς τιμήν του θεού Μολώχ. Πάνω στά χέρια του πυρωμένου χάλκινου άγάλματος άφηναν οί μητέρες τά βρέφη τους για νά καούν ζωντανά! Όταν άργότερα οί Ίσραηλίτες μετανόησαν, έδειξαν όλη τήν άποσιροφή τους στον βδελυρό εκείνο τόπο: Πετούσαν εκεί όλα τά σκουπίδια, τίς άκαθαρσίες τής πόλης καί τά ψοφίμια, τά όποια καθώς σάπιζαν μάζεuan γύρω τους άμέτρητα σκουλήκια. Κι έπειδή γέμιζε ή χαράδρα καί ή άποσύνθεση μόλυνε τήν άτμόσφαιρα, άναβαν στον σκουπιδότοπο φωτιά πού έκαιγε άκατάπαυστα μέρα καί νύχτα. Αυτή, λοιπόν, ή γέεννα μέ τήν άσβεστη φωτιά καί τήν άπαίσιu άκαθαρσία είναι άλλη μία χαρακτηριστική εικόνα πού χρησιμοποιήσε ό Κύριος για νά δείξει πώς θά 'ναι στήν κόλαση.

Καί μόνο, παιδιά, τό ότι οί άνθρωποι **θά γνωρίζουν τότε όλη τήν άλήθεια, αλλά δέν θά μπορούν πλέον νά μετανοήσουν ούτε τίποτε νά αλλάξουν**, άρκεί για νά κάνει τή δυστυχία τους σαν άσβεστη φωτιά.

Γιά νά τό καταλάβετε αυτό καλύτερα, θά σās άναφέρω ένα άκόμη περιστατικό:

Στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἕνας γενίτσaros μπῆκε σ' ἕνα σπίτι Ἑλλήνων, ἄρπαξε, κατέστρεψε ὅ,τι βρῆκε μπροστά του καί ἀτίμασε τήν κόρη τῆς οἰκογένειας, ἀφοῦ πρῶτα σκότωσε τούς γονεῖς καί τ' ἀδέλφια τῆς. Μετά ἀπό λίγο καιρό ἔμαθε τή φοβερή ἀλήθεια: Εἶχε καταστρέψει καί ἀτιμάσει τή δική του οἰκογένεια! Δέν μπόρεσε νά τό ἀντέξει! Ἄπό τή στεναχώρια του ἔχασε τά λογικά του.

Μετά τή Δευτέρα Παρουσία θά ἔρθουν **ὄλα στό φῶς**. Ὅσοι φόνευσαν, ἀτίμασαν, ἀδίκησαν θά καταλάβουν τί ἦταν αὐτό πού ἔκαναν. Καί μόνο αὐτή ἡ ἀλήθεια εἶναι ἱκανή γιά νά τούς τυραννᾷ.

Καί σκεφεῖτε ὅτι αὐτή ἡ τυραννία δέν θά ἔχει τέλος. Ἄν ὑπῆρχε ἐλπίδα ἔστω μετά ἀπό μυριάδες μυριάδων αἰῶνες κάτι νά ἀλλάξει, αὐτό θά πρόσφερε μιᾶ ἀνακούφιση. Ἄλλά **στήν κόλαση δέν ἀνθίζει τό λουλούδι τῆς ἐλπίδας**.

◆ **Ἄφοῦ ὅμως ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ, γιατί ἔκανε τήν κόλαση;**

Ο Θεός δέν δημιούργησε τήν κόλαση. **Κόλαση εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ**. Ὅπου ὅμως ἀπουσιάζει ὁ Θεός, εἶναι παρών ὁ διάβολος καί οἱ δαίμονές του. Κι ἐκεῖ βασιλεύει ἡ αἰώνια δυστυχία, ὁ ἀτέλειωτος πόνος, ἡ ἀνυπόφορη μοναξιά, ἡ ἀπόλυτη ἀπελπισία.

Αὐτό τό καταλαβαίνουμε κι ἀπ' αὐτή τή ζωή. Οἱ ἄνθρωποι πού ἀπομακρύνονται ἀπό τόν Θεό καί ὑποτάσσονται στόν διάβολο ζοῦν μιᾶ ζωή δυστυχισμένη: μέ κακίες καί ψέματα, μέ τύψεις καί ἔνοχές... Μόνοι τους ἐπιλέγουν μιᾶ τέτοια ζωή ἐδῶ στή γῆ, καί μόνοι τους - τό τονίζω αὐτό- **μόνοι τους ἐπιλέγουν καί γιά τήν αἰωνιότητα** μιᾶ ζωή μακριά ἀπό τόν Θεό, πού εἶναι κόλαση. Ἀντίθετα, ὅσοι ἐπιλέγουν σ' αὐτή τή ζωή νά ζοῦν μαζί μέ τόν Χριστό, αὐτοί θά ζήσουν καί αἰώνια μαζί του στόν παράδεισο!

◆ **Ἄραγε πῶς θά εἶναι ἡ ζωή στόν παράδεισο;**

Εἶναι πολύ φτωχή ἡ λέξη «ὑπέροχη» γιά νά τήν περιγράψει. Δέν μπορούμε νά τή συλλάβουμε μέ τή φαντασία μας: Θά εἴμαστε συν-

εχῶς μαζί μέ τόν Χριστό! Θά ἀντικρίζουμε τό πρόσωπό του, θά πλημμυρίζουμε ἀπό τό φῶς του, θά ἀκοῦμε τούς ἀγγέλους του νά ψέλνουν οὐράνιες μελωδίες, θά χαιρόμαστε συνέχεια μέ μιά χαρά τέλεια καί ἀτελείωτη! Καί μάλιστα ὄχι μόνοι μας, ἀλλά μαζί μέ τά ἀγαπημένα μας πρόσωπα πού θά εἶναι κι αὐτά στόν παράδεισο. **Νά, λοιπόν, τί εἶναι ὁ παράδεισος: Μαζί μέ τόν Χριστό καί τούς δικούς του γιά πάντα!** (Δείχνουμε τήν ἀφίσα, βλ. CD μέ ὑλικό).

Μέ ἀνθρώπινα λόγια, βέβαια, δέν εἶναι δυνατό νά ἐκφράσουμε ὅλες τίς ὁμορφιές τοῦ παραδείσου. Δέν μπόρεσε οὔτε ὁ ἀπόστολος **Παῦλος**, πού βρέθηκε γιά λίγο ἐκεῖ ἐνῶ ἀκόμη ζοῦσε. **Πρωτόγνωρα πράγματα** εἶδε καί ἄκουσε, **ἀνεκφραστες χαρές** ἔζησε! Δέν βρῆκε λόγια γιά νά τά περιγράψει!

♦ Φανταστεῖτε ἓνα πρόβατο νά γινόταν ἄνθρωπος καί νά ζοῦσε λίγα χρόνια ἀνάμεσά μας, στήν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων. Θά γνώριζε τή ζωή μας, τόν πολιτισμό μας, τή σύγχρονη τεχνολογία. Ὅταν θά ξαναγινόταν πρόβατο καί θά ἐπέστρεφε στό κοπάδι του, θά μπορούσε βελάζοντας νά ἐξηγήσει στά ὑπόλοιπα πρόβατα ὅλα τά ἀνθρώπινα ἐπιτεύγματα καί τίς συνήθειες; Ὅχι βέβαια!

♦ Ὑποθέστε ὅτι ἓνας ἄνθρωπος ἀπό μιά πρωτόγονη κοινωνία βρίσκεται στό Παρίσι ἢ στή Ν. Ὑόρκη ἢ σέ κάποια ἄλλη μεγαλούπολη. Περιεργάζεται τά σύγχρονα ἐπιτεύγματα τοῦ πολιτισμοῦ, χειρίζεται ὑπολογιστές, κάνει κι ἓνα διαστημικό ταξίδι! Ἐπειτα ἐπιστρέφει στή φυλή του. Τόν κυκλώνουν ὅλοι γεμάτοι ἐνδιαφέρον καί περιμένουν νά μάθουν τά νέα του. Τούς λέει πῶς εἶδε καί ἄκουσε παράξενα πράγματα. Μά δέν ἔχει λέξεις νά τά διηγηθεῖ καί αὐτοί ἐλάχιστα μόνο μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν ἀπό ὅσα τούς περιγράφει.

Πολύ περισσότερο, παιδιά, δέν μπορούμε σ' αὐτή τή ζωή νά ἀντιληφθοῦμε ὅλες τίς ὁμορφιές τοῦ παραδείσου. **Μόνο ὅταν βρεθοῦμε ἐκεῖ θά τά καταλάβουμε καί θά τά ἀπολαύσουμε ὅλα.**

Κι αὐτός εἶναι ὁ **κύριος σκοπός τῆς ζωῆς μας: Νά ἀπολαύσουμε τόν παράδεισο!** Τόν πρῶτο παράδεισο, πού ἦταν φυσικός

καί ὀνομαζόταν Ἐδέμ, τόν χάσαμε μετὰ τὴν ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάσιων. Ὁ Θεός μᾶς ξαναδίνει τὴν εὐκαιρία νὰ κερδίσουμε τὸν αἰώνιο καί πνευματικό παράδεισο. Πῶς; Ἀκούσαμε σήμερα στό Εὐαγγέλιο ποιοί κατά τὴ Δευτέρα Παρουσία θά τόν κληρονομήσουν: ὅσοι θά ἔχουν νὰ δείξουν ἔργα ἀληθινῆς ἀγάπης. Ἄς εἶναι, λοιπόν, καθημερινά αὐτός ὁ στόχος τοῦ ἀγώνα μας: **Νά ἀγαποῦμε τὸν Χριστό καί ὅλους τοὺς ἀνθρώπους!** Νά ἀγωνιστοῦμε στή γῆ, γιὰ νὰ βρεθοῦμε στή χαρά τοῦ παραδείσου!

### ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ



1. Εἰκόνα τῆς Δευτέρας Παρουσίας.
2. Ἀφίσα: Παράδεισος καί Κόλαση.
3. Κρυπτόλεξο.
4. Ἐλλιποσύμφωνο.

### Ἵποσημείωση

Σέ μιὰ ἐνδεχόμενη ἐρώτηση «τί γίνεται μέ τοὺς καλοσυνάτους ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν σχέση μέ τὸν Χριστό, θά πᾶνε στόν παράδεισο;», θά μπορούσαμε νὰ δώσουμε τὴν ἐξῆς ἀπάντηση: Ὅσοι δέν εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστό θά κριθοῦν μέ βάση τὸν «νόμο τῆς συνειδήσεως» (βλ. Ρω 2,11-16). Ἄν ὑπάκουαν στή φωνή τῆς συνειδήσεώς τους, πού εἶναι ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα μας, θά εἶναι αἰώνια μαζί μέ τὸν Θεό. Ὅσοι ὄμως δέν θέλησαν νὰ ἔχουν στή ζωή τους σχέση μέ τὸν Χριστό, ἔκαναν μόνοι τους τὴν ἐπιλογή τους καί γιὰ τὴν αἰωνιότητα, ὅπως λέχθηκε στό μάθημα. Ὅλους μᾶς θέλει ὁ Θεός στόν παράδεισο, ἀλλά σέβεται ἀπόλυτα τὴν ἐλευθερία μας.